

Lecniat'a Redactorului:
si
Cancelari'a Redactiunii:
e in
Strat'a Morarilor Nr. 13.

Scriorile nefrancate nu se vor primi decât numai de la corespondenții regulari ai „Federatiunii”
Articoli trămași și nepublicați se voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va ești Marti-a, Joi-a, Sambata si Duminica, demanet'a.

Pretinția de Prezumere:
Pre trei luni 4 fl. v. a.
Pre siese luni 7 fl. 50 cr.
Pre anul intragu. 15 fl.

Pentru România:
4 galb. pre anu, — 2 galb. pre $\frac{1}{2}$ de anu, — și 1 galb. pre $\frac{1}{4}$ de anu.

Pentru Inserțiuni:
10 cr. de hizie, și 30 cr. timp-
brale pentru fisice care publicați-
une separată. In Locul deschis
20 cr. de hizie
Un exemplar costă 10 cr.

Pest'a, ^{24 mai.}
_{5 iunie.} 1868.

Siedint'a de eri a casei reprezentantilor Ungariei fu un'a d'in cele mai interesante. Nu că dora ar fi fostu sub desbatere vre unu obiectu importantu, ci pentru că incidentele ivite au ilustrat de minune constituționalismul dualisticu, ai carui-a vatavi ne asurdesce pre totu minutulu, că gustămu tote libertățile imaginabile, de candu ne bucurămu de unu ministeriu si magiaru, si nedependinte, si constituționalu, si liberalu, ba inca si respundietoriu! Cu tote aceste daruri stracorate prin ciurulu dualismului, cum se potu-si, că mas'a cea mare a poporului magiaru e nemultumita, mogicele natiuni nemagiar se plangu neincetatu, si ticalosii besericani, cari nu se tienu de confessiunea dominante suspina? Pentru că tote libertățile scrise cu litere unciale si bucinate d'in cornulu celu mare sunt minciuna, machiavelismu neru-natuit, inventat spre a orbii lumea. Pentru că lucrările magiare tote sunt spoite frumosu, dar in laintru e putredine. Pentru că dupa datin'a asiatica esci imbracatu de gala si de fala daca esci impenat, im-pintenat, era sparturele in fundu si cote le poti aco-peri bine cu ciucuri si gaitani. Ast'a este icon'a cea adeverata a constituționalismului dualisticu. Cătu pentru atributile insîrate mai susu, a le ministeriului, concedem doue, că este magiaru si nedependinte, dar de aici in colo, eu constituționalismul si liberalismul lui e numai gluma, dar gluma forte trista. Ceea ce privesce responsabilitatea, acésta se invertesc intr'unu cercu viciosu. Adeca ministeriul esfatu d'in majoritatea camerei, este responsabile acestei majorități, carea este mai ministeriala decât ministeriul insu-si, că-ci acestu-a, ca să-si mai pota scapă nimbulu si să nu scapete cu totulu in reputația lumei, este nevoitu adese a impinge, a imboldi pre acea majoritate, ca să se arete mai liberale, adeca ca să-si mascheze mai bine servilismulu, cu unu cu-ventu, ministeriul o inverte cum invertesci anelulu pre degetu, si daca ar voi ministeriul pote face, ca acea masina votisatora să voteze chiaru si in contr'a tablei pitagorice. Acestu fenomenu se ivesce cu tote ocașunile, era noi ni luăm asta data ocașunea de a consta-tă, că fratii nostri magiari, dragalasii de ei, cari la 186%, strigă cu gur'a mare in lumea larga, in contr'a servilismului dietei transilvane, compuse precum dicea ei, totu d'in „Bezirkeri” nu mai potu ave cuventu, că-ci szolgabiró-i si tablabiro-i unguresci i-au intrecutu, de candu majoritatea dietale s'au asiediatu la posturi ministeriale mai grose decât fusese a le bietiloru Bezirkezi. Se semte forte lips'a unei legi, carea să opresca deputatului pre totu timpulu mandatului său a primi deregatoria de la guvern, atunci de siguru interpellatorii si membrii opuseniunii nu voru mai in-tempină murmurature, ba chiaru urlature, decât ori ar graț vre unu adeveru neplacutu guvernului, era aceast'a ar responde cu mai multa sfila si conscientia, ar fi respundietoriu, in adeveratulu intielesu alu cu-ventului, nu s'ar mai fall cu ilegalitățile sale, neci ar suferi abusurile subalterniloru săi, precum se intem-plă asta-di. Aceste le premiseram, ca să se pricepa mai usioru pentru ce d. ministru Gorove, la interpellatiunea dlui deputat Borlea (vedi la rubr. resp.) res-punse cu atât'a usioretate, nepasare, ba chiaru cu unu felu de cinismu. D. ministru (intru una pusetiune a la „der schone Dovidl“ cercandu aci pentru man'a dreptă, aci pentru cea stanga, unu locuitoru in pu-sunariele pieptariului) respinge cu unu pathos ar-menescu chiaru si presupusiunea, că unu ministru si magiaru si constituționalu (ipsissima verba) ar potă să dea oficieloru postale mandatulu de a frange sigilele scriorilor private. Ast'a nu au disu-o D. Borlea, dar noi avemu banuela, că ase-

menea abusuri s'ar fi potuta intemplă chiaru cu sci-rea dlui ministru, că-ci stat'a obraznicia nu se poate presupune de la nesce oficiali minimi, ca ei de capulu loru să cutedie a vătemă secretulu epistoleloru si inca in ambe tierele (Ung. Trans.), in casuri nenumerate. Chiaru si noi am patit-o in septembrie anului trecutu cu unu paștețu trimis d'in Bucuresci, dar au patit-o si DDi Baritiu, Ratiu, etc. Ministeriul Ungariei si magiaru si constituționalu, se compromite forte prin suferirea acestui abusu, si er'a cea de auru a constituționalismului nostru decade sub epoc'a cea trista a lui Bach, pre candu era mai respectatul secretulu scriorilor private, decât este de la inaugurarea ministeriului si mag. si const. pana asta-di. Asemenea si spionagiul se dice a inflorit totu ca sub Bach. Va se dica omenii de la guvernul actualu, in 20 de ani au invetiatu a imita, ba a intrece pre ante cesorii loru. Acestu obiectu lu vomu ilustră alta data cu nesce date forte caracteristice pentru situatiunea prezintă.

Desbaterile, ce se continua in camer'a Romaniei suntu de cea mai mare insemnitate pentru intreg'a natiune romana. Dupătate-a fluctuatuni politice si intre atât-a insulte seci si nemeritate, căte se facura si se mai facu guvernului actuale d'in partea fractiunii oposiționali, in dilele aceste-a se discuta in Camer'a deputatilor momentos'a cestiune a călilor fierate. Importanța obiectului ne face a publica la rubric'a „Romani'a“ intregulu raportu alu comitetului delegatiloru, d'in care precepitorii de lucru voru potă vedè, că ofertulu intreprindetorilor Offenheim si Strussberg a pusu conditiuni destul de avantajoase pentru Romani'a. Camer'a a primitu, cu una insemnata majoritate, concesiunea pentru susnumitii intreprindetori, si noi salutămu cu viua bucuria acestu votu alu deputatiloru, precum am salutat si votarea proiectului de lege pentru organizarea armatei. Acesta bucuria inse ni se turbura, daca privim in sal'a senatului Romaniei si considerămu mai de aproape la procederea dlui senatori, care ni-i infati-sieza ca pre contrarii prosperarei natiunei romane. Despre senatorii Romei se dicea, că ei paru a fi totu atât regi si filosofi! Dorere, despre senatorii Romaniei n'o potem dica acésta; că-ci acestu corpul pri-tienut'a sa — nu esagerămu daca dicem — antina-tiunale, se pare a-si consideră suprem'a sa mis-siune in a face opuseniune la tote si pentru tote. Dupa ce s'a compromis inaintea natiunei, tinde a compromite guvernul inaintea Europei, cerendu actele diplomatice referitorie la nescocit'a persecu-tare a jidoviloru. Pentru a jucă rolulu de senat natiunale patrioticu, provoca pre guvernul să anuncie resbelu poterilor europene; era de alta parte se abstiene de a vota legea pentru armata, primita de a-lunarea representantiloru. Ce va să dica acésta? Ce voru domnii senatori cu Romani'a? Nu-su de ajunsu inimicu esterni? Să mai fia Romani'a impie-decata in progresu si desvoltare si de fii săi, chiaru de acei-a, cari ar' fi chiamati a-i promova binele d'in tote poterile loru? Indreptările acéstea intrebare cu tota sinceritatea, cătra dnii senatori, educandu-le a minte, că patri'a si natiunea pretindu de la ei totu ajutoriul posibilu, si că atât binefacerile cătu si vatemările voru fi remunerate la tempul său, dupa meritul loru!

O scire electrica ni spune, că guvernul romanu aru fi datu satisfacere baronului Eder, consululu Austriei in Bucuresci, pentru not'a dlui Golescu. Nu scim inca in ce ar' stă acésta satisfacere, deci nici nu ne potem dă parerea asupr'a ei. In totu casulu inse credem, că acésta satisfacere nu s'a potutu in-templă pre cont'a demnității romane.

De la Valea Morei, maiu 1868.

De multe ori amu avutu ocașunea de a dice, ceea ce repetîm si adi, că magiarii nu au, nu potu ave unu viitoru, ca poporul de sine statatoriu, si ca atare nu potu arunca vr'unu pondu in cumpen'a poterilor europene; ci numai in buna cointelegera cu natiunile colocitorie, si in federatiune cu vecinii, si mai vertosu cu romani.

De cumva nu au invetiatu inca assiom'a acésta, apoi nici că dovedescu alta ce-va decât, că Domnia-lorau neglesu a studiile pusestiunea loru geogra-fico-topografica, — si fieau inchisa cartea istoriei, — eonducătoriul celu mai dreptu, — si asid lega-nandu-se in ilusiuni chimerice, romantice si nereali-sabile, meriteza sentiulu neamericabile, ce se manifesta d'in ce in ce mai multu, la natiunile colocitorie si, urmandu pre calea apucata, sunt aproape a perde simpatiele cascigate in cei 11 ani de opresiune, si a merită asemenea si desprețiul deplinu alu opinia-ne publice europene.

In viet'a poporeloru, — de la inceputu pana adi, — doue poteri, va să dica duoi factori predomini-nanti, au jocatul rol'a cea mai importanta: poterea fizica (forti'a) si cultur'a.

Unde s'au asiediatu legiunile valorose si mai vertosu coloniele strabuniloru nostri romani, popo-rele, ce locuiau acelu pamentu, au devenit romani pentru că nu numai că au dispusu de potere fizica, dar' mai alesu au dispusu de nerestisibl'a potere a culturei.

Totu asemenea si in Francia, — că-ci unde s'au radicatu vulturii, acolo poporele, de origine germana, adi se numescu cu mandria francesci. Anglia inca a cotropitu Scotia si Irlandia. Russia, asidre-a Finlandia, Polonia si cele-alalte natiuni cu-cerite.

Deosebirea e, că unde aceste doue poteri sunt concentrate, efectulu e siguru, durabilu si negresitul, — era unde e numai potere cruda, acolo poporele de si remanu amortite, inse la prim'a ocașune favorito-ria renvia, si staruescu a rumpe jugulu. Ca să nu amintim alte exemple, viua dovedea sunt: Polonia, Irlandia.

Magiarii, pana la a. 1848 sub regimul feudalisticu, avutu au ore in pusestiunea loru poterile susu-mintiate? In decursul secolelor facutu au ce-va concuista fatia cu celea-lalte natiuni colocitorie? — La aceste-a intrebări respundem cu unu „b'a“ cate-goricu Slavii au remasul slavi, romani, romani pana in dñu'a de asta-di; doveda pipitoria si pră firesca, că nici poterea fortie si cu atât mai putinu a culturiei magiare nu a fostu si nu e de ajunsu a amalgamisa unu popor viu si de o cultura, in multa privinta mai superioru.

De-si nu potem negă, că aristocrat'a slava, precum si cea romana, imboldita de ambitiuni si mai vîrtozu de interes personale, spre a potă figura ca factori cu magiarii, s'a lăpetat si s'a deslipit de cătra natiunea respectiva, — de-si recunoscem, că vr'o căte-va mili de armeni, nemți, jidani venetici si stracurati in tiera, a caror a massima e: ubi bene, ibi patria, s'au prefacutu in magiar, — dar că assertiunea nostra prin faptulu acesta nu e slabita, martori ne sunt trei milioane de romani, ca poporu vechiu, gasit in vetr'a sa de magiarii immigrati, care si-a pastrat pusestiunea, natiunalitatea, limb'a si dia-tinele strabuniloru săi, si care natiune pre cum la 1848, asid si asta-di reclama cu voce nencetata si po-ternica drepturile rapite, cari i competu ca unei natiuni asemenea indreptătite cu magiarii; vocea acésta se potă suprima pana la unu tempu prin fe-liurite maestrie si fortia, inse ea nu va incetă, pana candu drepturile competitinti nu voru fi revin-decate;

pentru că porbindu d'in principiul psicoloci-icu, natiunile au aspirațiuni sacre inradicate in geniulu natiunalu, cari, radicandu-se de a supr'a nivelului intereselor, dau dreptiune istorice, si natiunile sunt gata a sacrifică totu, ce au, nu mai ca aspirațiunile loru să remana necurmante. Aceste aspirațiuni sunt concentrate in esistint'a na-tiunala.

Pre cum ducele unei ostiri séu capulu diplomatici, care nu are incredere in poterea sa propria, e unu lăsii si nepotintiosu, — asemenea e necapabilu acelu-a, care in truf'a sa nefundata, si condusu de su-metia si inganfare neiertata, despreutesce poterea castrelor contrarie.

Noi recunoștemu, că magiarii sunt unu poporu plin de vicia, belicosu, si iubitoriu de patri'a si natiunalitatea sa propria; — inse pre candu contributiu recunoscintia fatia cu vîrtutile loru, totu-dată nu ne potem ascunde loviturile suferite de la dinsii, si ingrigirile nostre adance, cari sunt provocate prin aplicarea midiloceloru ratecite, amu potè dice impie si peccatoze, prin cari staruesc a si-ajunge scopulu, — care inse aru trebul si trebue se fia sco-pulu comunu alu toturor natiunilor conlocutorie.

Pre cum zidurile radicate fără fundumentu sunt espuse ruinei la cea d'antâia cutremurare a pam-en-tului: asemenea institutiunile, cari nu sunt inradecinate in inimile poporeloru, sunt nenaturale si ca atari nedurable.

Dupa desfintiarea absolutismului, binevoitorii tieri si ai tronului nu au intârziat a si-dà parerile si a se dechiarâ, că detorinti'a primaria a guvernului aru fi de a multiam tote natiunile tieri, ca asi'e se se descepte amorulu si alipirea natiunilor câtرا pet'r'a fundamentala, a supr'a carei-a s'aru potè cladì edificiul comunu alu statului. Vocea binevoitoriloru s'a perdu in desertu, fără resunetu, si de atunci pana in dñu'a de astazi nu observâmu altu ce-va, de cătu fapte contrarie naturei tieri nostre poliglot; in locu se se multiamesca si recunosc drepturile sante ale natiunilor, amu vediutu spulberarea chiaru si a drepturilor existinti, pre cum: autonomia Transilvaniei si a legilor de la 186^{3/4}, — ba observâmu cu mare mahniere si ingrigire, că chiaru si suspinele si plangerile natiunilor sunt stigmatisate ca crim'a vendiarei patriei si sunt amenintiate cu pedepsa.

Cetitorii nostri cunoscute tote amenuntele serba-rei de la Blasius in 1848, maiu, dñu'a aniversaria a pronunciamentului d'in 1848, ceea ce de atunci s'a ser-batu in fiesce care anu pre Campulu Libertătii, si in cas'a Domnului, aducundu-i-se laude si multiamiri. — Si eca diurnalele magiarc ce capitalu politici voiesc a face d'in unu faptu inocinte si provenit d'in sentiul cultului natiunei romane: ei buchina in lumea larga, că romanii se rescola si incepua a agita spiritele in contr'a loru; altii era vedu o propaganda rusesca (!) si mai scie si Hanu-tatarulu inca ce...

E bine! dar noi ce amu potè dice despre reunio-nile honvediane, si despre banchetele loru botezate democratice? Sunt aceste-a mai inocinte de cătu pro-rastasulu Romaniloru d'in Blasius? Séu numai pronunciamentul magiari singuru pote exploata beneficiile libertătilor constitutiunali? Cu dorere avemu se constatâmu, că pana acum asi'e este. Apoi astfelui se intreprezeza egalitatea?

Totu in numerii susu pomeniteloru diurnale, a nume in nr. 122 alu diurnalului subvențiunatu, „Esti lap“, vedem o curiositate suprinditoria.

F O I S L O R A .

Una privire fugitiva preste istoria politico-natiunale a Romaniloru d'in Selagiu.

(A se vedea nr. Fed. 71 72 si 73.)

Micamentul natiunale d'in 1848 la Romanii selagiani.

Pre cătu a fostu de mare decadint'a natiunale a nobili-me Selagiene in anii cesti d'in urma, pre atâtua de mare a fostu si suprinderea ei si a poporului intregu romanu, la au-ditul sunetului de libertate si egalitate, prochiamata in diet'a Ungariei la an. 1848; a libertătii si independentiei natiuniali, prochiamate totu in acel'a-si anu in 1848, la Blasius; ace-stu-a e momentulu, candu Romanii d'in Daci'a, dupa atâtua cente de ani, ér se vedu uniti in cugete, uniti in conditiune; inim'a loru pre cum si a altoru popore insetosiate de sant'a libertate si egalitate, se consola prin aceea dulce convingere, că frangendu-se odata catenele sierbitutii vechie, politic'a infernale de a mai crea nobili si a face caste pentru de a potè despotizâ mai usioru preste multimea poporeloru, a cadiutu pentru totu deauna; poporul romanu credea, că a intrat in acel'u momentu alu vietiei sale natiunali, in care elu va si gu-vernatu de unu guvern, a cărui principiu este vertutea, era nu pre judeciulu, au frica. (Montesquieu: de prin-cipe de la democratie)

Ingrigirea natiunei e, că unde-su norii mai grosi, acolo se apara fulgere spre ai resipi; provedinti'a divina inca se ingrigesc adeseori, că unde e intunereculu mai mare, acolo se resara luceferu, spre a lumină; acésta provedintia, nu a uitatu nice de romanii selagiani. Grea a fostu iobogia si mare intunereculu prin care orbecau romanii selagiani in secolul trecutu, si Ddieu li-a tramsu pre luceferulu Gregorius Maior.

Aberarea si confusiunea natiunale in inceputulu seclului present, a fostu formidabile pentru ei, si Ddieu li-a tra-mis pre unu altu luceferu, pre Simione Barnutiu; adevăratu, că nu d'in familia boieresca ca Gregorius Maior, spiritul lui inse, cu atâtua mai neinfrangibile si mai petrunditoriu in ve-

Acestu pamphletu diurnalisticu, dupa ce spune, că gu-vernulu rusescu s'a invoitu, ca să incetejurisca natiunile sa consulare in România, pentru care faptu ecui-table apoi guvernulu Romaniei a aflatu cu cale a esprime sentientele sale de recunoscintia, éca in ce cuvinte nerușinante face comentariulu său: „apo mai trebuesce vre una doveda mai chiară, că Români facu causa comună cu Muscalii;“ — să ni spuna inspira-ta redactiune, pentru ce nu facu Români causa comună cu patronii săi? — Noi marturisimus franco, că procedurele aceste-a nu le pricepem; (Ba noi le pricepem forte bine. R.) dupa ce inse vedem, că portarea si politic'a magiilor, pre cum fatia cu natiunile colocutorie, asi'e si fatia cu vecinii, nu e corecta; dupa ce vedem, că d'in dî in dî-cufundandu-se mai adancu in labirintulu in-curetureloru si a ratecirii, merge spre perire: — să ne fia permis u-i intrebă cu tota franket'a inimile nostre: că, la nesce evenimente mai mari, cari potu sgudu tier'a, de la unu momentu la altul, dupa ce natiunile colocutorie sunt respinse de la santuariulu patriei, sunt dinsii de sine, de ajunsu si destulu de poternici a-lu aperă spre emolumentulu patriei de obste?

Si decumva ni va multiumi responsulu, apoi li dechiarâmu, că ni vomu tunde pérulu si, luandu ce-nusierulu in capu, ni vomu inchină politicei loru ce-lei innalte si adance. . . .

Iagu.

Pest'a, 4 iuniu 1868.

R E S U N E T U

la „Pronunciamentul“ intielegintici romane d'in Blasius si giuru, publicatu in nr. 73. alu „Federatiunei.“

Suscrisii romani d'in Bud'a-Pest'a, petrunsi de importanti'a si santitatea ideiloru celor mari si natiunali, pronunciate in fat'a lumiei la 1848, maiu 1848 pre „Campulu libertătii“ si santiunate prin viu jura mentu d'in partea natiunei romane, — salutâmu cu iubire si patriotismu pasiulu celu frumosu si natiunalu, intreprinsu cu devotamentu si precumpenire patriotica, d'in partea intielegintiei romane, ce s'a adunat in 1848 an. cur. la Blasius pre „Campulu libertătii“ spre a serbă aniversarea acelei dñe, carea este mare si va fi eterna in analale Romanismului, — salutâmu cu iubire si patriotismu spresunica adeverata a dorintelor juste si a pretensiunilor drepte si legali ale natiunci romane, depus in „Pronunciamentul“ facutu — intr'unu tempu fatalu pentru drepturile si si esistint'a natiunei romane — de intielegint'a romana, intrunita in Blasius la 1848 maiu an. cur., — salutâmu „Pronunciamentul“ acel'a, pentru că aflam in elu totu, ce simte, doresce si pretinde, totu, ce trebue se sentiesca, se doresca si in urma — se pretinda fie-care romanu si patriotu adeveratu!

(Urmeaza 29 de suscrieri.)

Unu pronunciamentu antimagiaru.

In nr. tr. am aretat parerea diurnalului guverniale ung. „P. N.“ despre pronunciamentul intielegintiei intrunite la Blasius, éra in nrulu acesta comunicâmu urmatorulu articulu, care-lu cetim in „Politik“ sub titlulu de susu:

De unu tempu in coce este dñcalu de tota diu'a: că opusetiunea boema si-trage energi'a si poterea sa de acum d'in institutiunile „liberali“ a le Cislaitaniei, că ea abuseza cu aceste institutiuni spre una resistintia intensiva contra „constitutiunei“, si că nu trebuie alt'a, de cătu, a-i angustâ aceste libertăti, să precum dñse „N. fr. Pr.“ — a-i areta laturea cea intunecosa a constitutiunei, pentru a ologi opusetiunea, si a o face să-si pierda tote poterile. Nebunii! Ei se insiela in dejudecarea esintiei acestei opusetiuni, si-i necunoscu poterea ei spontana interna; i ascurâmu, că ei voru simt'i acésta potere si candu ni voru areta „laturea cea intunecosa“, cu atâtua mai virtosu, că laturea luminosa inca nu ni-a venit la ochi, cum se cade.

Pentru ce amintim de acésta, can lu vorbim de manifestâri antimagiare pre teritoriul coronei unguresci? Ansa ni dă asemnarea opusetiunei de d'inceoce, cu cea d'in colo. In faptu, ne priinde mirare, căt'u de langedu se desvolta opusetiunca d'in colo, d'in partea natiunalitătilor nemagiare si căt'u de incetu se misca resistint'a, carei-a politic'a unguresca i-dâ atâtua de multu nutrementu. D'in partea serbiloru abi'e pota omulu să an la ce-va, slovacii se inaltaicii cole pana la una petitiune, si si romanii au fostu, pana in momentulu d'in urma, ca pierduti. Se pare că opusetiunea la aceste popore a strabatuta pre putieni massele, său, mai bine, ca si candu aces-te-a n'ar' fi destulu de concie de faptic'a loru opusetiune. — Si chiaru intr' acésta stă diferint'a intre esint'a resistintie nostre si a loru. La noi tote clasele poporatiunei sunt strabatute de opusetiunea conscientia si acésta o areta la tota ocasiunea; d'in colo inse se pare, că nice tient'a nu este destulu de chia'u tiermurita nice perseverant'a nu este asemene de tare si generale.

Asi'e de d'in colo de Lait'a audim de căt'i-va ani numai putene manifestâri antimagiare, cu tote că constitutiunismulu magiaru numera in propor-tiune si d'incolo chiaru atâtui inimici, căt'i numera d'in coce constitutiunismulu cislatinu. In tempulu mai de eurendu numai se pare, că se incépu a se reculege omenii si d'in colo. Petitiunea slovaciloru, sustinuta prin deputatulu Dobranchi este unu frumosu incep-putu, si urlatulu selbacei alu deputatiloru unguri, cu care acesti-a au aflatu cu cale a intempiu acesa petitiune, este me liu loculu celu mai bunu a irită simtiulu natiunalu alu slovaciloru, cari au chiaru atâtua dreptu pre pamentulu ungurescu, căt'u au un-guri, si a intet'i noue si mai estensive manifestâri si pretensiuni de acésta natura. Actiunea produce reac-tiune, si noi ar' trebul si ne inselâmu in fizica consciintiei natiunali, daca n'am presupune, că rea-

prin legislatiunea d'in 1848, pre atâtua a fostu de mare amar-tiunea lui, candu a vediutu, că la constituirea comitetelor representative d'in municipie, elu vine eludat cu totul; elu a observat cu dorere că, natiunea romana in Selagiu si dupa legislatiunea democratica, e osendita a fi totu sierbitoria la cea magiara, éra nu libera si egalu indreptatita, precum vr. Ddieu si dreptatea eterna. Pentru acésta desconsiderare a romaniloru la constituirea comitetelor repres. d'in 1848, nice nu avemu se insemnâmu despre viet'a politico-natiunale d'in acestu anu, său periodu scurtu, de cătu alegerea de deputati d'in opidele Sz.-Cseh (in comitatulu Solnoci M.) si Crasni (in comitatulu Crasni*) ; in amendou locurile s'au nesuiti romanii a concurge la alegere ca romani, cu candidatulu loru parte natiunale.

Despre sortea si viet'a natiunale a Romaniloru selagi-ani, sub sistemulu absolutisticu lui Bach, in restimpu de 11 anii, nu e de a memorâ nimicu, de-ora-ce aceea a fostu intru tote identica cu cea a toturor romaniloru de sub sceptrulu Habsburgicu, acel'a-si jugu, acel'a despotismu i-a apesat pre toti; singur'a diferintia va fi pote, că portulu natiunale si limb'a natiunale a selagianiloru in acesti 11 ani, au patimitu mai multu, ca nainte de aceea intr'u una 100 de ani.

(Va urmă.)

* Cerculu de alegere propria, numit Crasni'a, nice este, ci numai alu Zelalui; caus'a că poporulu d'in comitatulu Crasni a tientu alegerea in Crasni'a si nu in Zelal (urbe lib. reg. in comit. Solnoci) a fostu, că comitatulu Crasni nu a voit, să alega inca in comune cu alegatorii d'in altu municipiu, cu atâtua mai putinu pre teritoriulu altui comitat, precum hotarise diet'a de la Posoniu in 1848, si precum am intielesu de la barbatii demini de creditint, in urm'a poternicul svatu alu Br. Veselényi, care vrea in tota form'a a slabii ele-mentul român in Selagiu; deputatulu alesu inse' in Crasni'a de cătra majoritatea româna, nu a fostu verificat.

Comitatulu Crasni a cerutu de repetite ori si mai in urma, in 1867, in nov., stramutarea locului de alegere de la Zelal la Crasni'a, pana acum nice unu resultatul.

Pre cătu a fostu de mare bucuria poporului romanu selagianu, audindu sunandu or'a libertătii si egalitătii politice

ciunea nu va intarzia. Slovacii voru intielege pondere cuventului lor, vediindu că în su-si parintele

Dék aflat de lipsa, a crută cas'a representanților Ungariei cu discusiunea petițiunii lor; ei din parte-si era voru astă de lipsa, a inundă cas'a representanților cu petițiuni nove, si a se manifestă pe pamentul slovacesc, că ei sunt indreptatii a

nu inainte ca domni in cas'a lor.

Pre cindu magiarii si-implinescui in modulu născutu cuventului loru despre cestiuinea naționalității si facu croatilor propusetiuni, cari ar duce la decompunerea regatului triunitu in comitate magare, — se facu éra-si odata miscări d'in colo de dești mare (Királyhágó), unde eredea magarii, că de lăzmoș a anesiune au frantu tota opusetiunea. Telegraful ne anuncia, că adunarea d'in Blasius a facutu un pronunciamentu, care pretinde auto nomia disciplina a tierei, reactivarea articlilor detașati d'in a. 1863, conchiamarea dietei transilvane dupa proporțiunea numeroasă a locuitorilor, si nevaliditatea legilor aduse in dieta de Pește despre Transilvania.

Din acésta se vele, că constitutiunalismul magaru incepe a se areta romanilor in coloana cea adeverata, si că in contr'a acelui constitutiunalismu se facu proteste, tocmai ca si in contr'a cestui cisalitanu. Ba manifestatiunea mană are insemnatace cu atât mai mare, cu lumea n'a fostu delata a audă d'in Transilvania manifestări energice de opusetiune. De si maritatea poporatiunei d'in Transilvania a fostu forte a remunerata, pentru că in a. 1848 a tienutu cu imperiul, de si acestu mare-principatu dupa ințerea aspiratiunilor magiare la rangul de poale mare, in contr'a dispusetiunilor legilor magare din a. 1848, s'a anectatu simplu cu Ungaria, si stersu tota urmă de autonomia, — totu-si tiea remasau pana acum in pace, si a suferit su-nemă, manuata de magarii cu rigositate de feru. Acum au trecutu si aceste dilemose ale visurilor magiare, si romanii incepua a miscă. Fermentul acesta in statulu magiaru, care are a jucă rol'a unui statu de antămul răsună, si cu atât mai putien de neconsiderat, este elementul romanu nu e marginitu născutu Transilvania, d'in contra estindendu-preste tierele cele mai insemnante ale Dunarii, care ocupă atențuinea intregei Europe, si e chiară jocă in dram'a orientala o rolă insemnata.

— Iar au prè incordatul arcului fatia cu romanii, — si se areta urmările si pronunciamentul antimană antămul semnalu de multu tempu, că poporul roman de sub coron'a magiara se misca. Fără ne ocnă in detaiu cu cerintele pronunciunii, salutămu cu satistica unei acestu semnate opusetiune nedependinte si energica. In punea nostra, in care ne-a vîrbitu cisalitanismul, suntem solidari cu tota manifestatiunea opusetiunii, apără aceea d'in coce său d'in colo de Laita, romanii potu fi asigurati, că noue chiaru si analo-giunii nostre ne insuflă simpatia pentru cau-romanilor in Ungaria si Transilvania, ceea ce voiu a constată prin acésta in modu solemn.

Dietă Ungariei.

Intăia casei deputatilor de la 4 iun. Presedinte: Szentiványi; notariu: Petru Mihali.

Se autentica procesul verbal al siedintiei trei. Presedintele presinta scrisorile incuse. Paulu Somisch, ca presedinte alu comisii-financiarie, anuncia că comisiunea si-a finit reuniunea supr'a proiectelor de legi relativ la comunitate, venituri si dări de consumu, si presinta renumita lucărărilor sale pre mes'a casei, observanți. Kerkápolyi este incredintat a propune ramul comisiunei, care si implinesc acestu lucru.

Presedintele anuncia că lucrarea comisiunei si afacerile juridice relative la procedura civile sunt tiparite voru comunică deputatilor.

J. Mada ráz s presinta 131 de petiții, prin numera insemnata de comunități d'in Ungheria schimbarea constituutiunei nove magiare, asă numitei impacatiuni d'in 1867. Se introducă comisiunea petițiunaria.

Dr. Halmo s presinta una petiție in de mai multor locuitori d'in Szoproniu pentru area incortelării militiei.

Car. Stoll presinta, asisderea, una petiție re detorintele deregatorilor de statu fatia cu banii.

Alexandru Csanády interpela pre ministrul lor, că are acestu-a intenționea de a propune, în art. XX. 1848, inca sub sessiunea presinta, proiect de lege cu privire la egalitatea diferite-confesioni, carea nu a trecutu inca in potere de

“despre necesitatea neincungurabile a comentărei pre in patente urbariali d'in 21 iun. 1854, si o pa-rere modestă despre modulu, cum s'ară potă re-scumperă prestatuniile, ce apesa pamenturile alodiali si cum s'ară potă esfertul eliberarea dîlerilor de la robota fără daun'a posesorilor.”

(Fine.)

Legelatiunea, ocupandu-se de interpretarea articlilor patentei relativi la dileri, nu va potă, să nu ieșe in drepta

consideratiune si cestiuinea importante: cum s'ară potă usioră rescumperarea prestatuniilor de pamenturile alodiali, ca dilerii să devină cătu mai curundu proprietari liberi ai acelor pamenturi, si ca să incete cătu mai curundu robotă si tacele? — De la deslegarea ferici a acestei cestiuini depinde vieti'a, viitorul a mai multu de cinci-dieci de mii de familie d'in Transilvania; interesul acestor familie, interesul proprietarilor, interesele economico-politice ale tieri rechiamă cu urgintia deslegarea cătu mai grabnică a acestei cestiuini.

Să incerce ori-cine a calculă perderea mare, carea dilerii o suferă prin implinirea prestatuniilor; ei consideră tacele si robotă, cari le prestează, ca nedrepte si fortate. — Se ducu deci la lueru, dar' lueră numai ca d'in sila si numai ca să treca diu'a; lueră atât de putien si atât de reu, iucătu luerulu loru de una diu'a nu ajunge cu luerulu de 3-4 ore alu altoru omeni. Nesecuritatea de a nu sci pana cindu voru remană in man'a loru pamenturile alodiali, face pre dileri să-si perda tota voi'a de a le imbunătăti, de a le cultiva, precum se cade; ea are influența rea asupr'a credetului. Tote aceste casinu tieri o perdere forte insennata.

Legelatiunea nu poate fi indiferentă fatia cu aceste daune mari, deci chiamarea legelatiunii este inainte de tote, ca și-lu 16 in inteleșul carui-a „prestatuniile se pot rescumperă”, să se modifice in inteleșul că „prestatuniile sunt a se rescumperă”, si să se defaga si tempulu, in care sunt a se rescumperă. — Ar' fi a se resolve totu de o data si cestiuinile: cum să se intempe rescumperarea? si prin ce mediuloc se să ajute dilerilor; ca si cei mai seraci să se pota rescumperă si să devină proprietari liberi?

A.) Parerea autorului in asta privintia este, ca statul să poarte sarcinile rescumperării pamenturilor alodiali in intregu, său celu putien a treia parte. Asta ar' fi nu numai ecuitabil, ci si o pretensiune dreptă d'in partea dilerilor. A nume, dilerii nu s'au eliberat in 1848, ci au implinitu si implinesc pana astă-di robotă iobagesca, carea a devenit acum de trei ori atât de grea ca cea dinainte de 1848, că-ci servitiul de adi are de trei ori atât de mare pretiu, ca mai năște; pre langa aceste sunt siliti să poarte si alte sarcine publice; să solvesca contributiune si cu acésta d'in urma crescamente (Zuschlag) pentru dessarcinarea pamentului in favorul celor-lalți locuitori ai tieri. Va să dică clas'a ce a mai misera a poporului, omenii, caror'a anul 1848 nu li-a adus de cătu greutăti, si sarcine nove, au contribuitu pentru interesul domnilor de pament si alu fostilor iobagi; deca acum acesti-a, său prin acesti-a, statul nu va veni intru ajutoriul ne-norocitilor dileri, se voru calcă legile ecuității, dreptății si a reciprocității.

B) In casulu, deca numitulu proiectu de rescumperare nu s'ară potă efectu, aru fi să se infintieze bance de credetul fonciariu său bance de imprumutu, de unde dilerii, garantandu prin ipotecă proprietății fonciarie (pamenturile alodiali), aru potă capătă imprumutu, prin care o data său in mai multe rate aru potă rescumperă pamenturile alodiali. Imprumutul primiu aru fi să se mortifice prin rate anuale solvite respectivului institut de credetul. Incătu pamenturili alodiale n'ar potă fi ipoteca destulă de asecuatoria, statul ar' trebui să garanteze pentru acelu credetul, său să infintieze insu-si atari institute de credetul.

Autoriul mai recomenda unu alu treilea modu de rescumperare:

C) Pentru rescumperarea prestatuniilor, caror-u sunt supuse pamenturile alodiali, fia-care dileriu (curialistu) să fia indeatoru a solvi, in suma de rescumperare, 5% de odata cu contributiunea, in tempu de 20 ani, in 40 rate semestrali. Era statul să solvesca, pentru dessarcinarea pamenturilor alodiali, anticipative intreg'a suma de rescumperare in obligatiuni. Acésta rescumperare firesce nu se referesce la mosiele curiali, cari la 1819 său mai năște au fostu in mana de dileriu pre langa prestatuni urbariali, că-ci rescumperarea acelora, e numerata intre desdaunările d'in partea statului.

Ipotecă obligatiunilor, cari s'ară emite este modu, ar' fi credetulu statului, bani ce aru incurge d'in ratele semestrali si in urma chiaru si pamenturile alodiali aru potă să servescă ca ipoteca speciale. In fia-care anu se va esconta o parte d'in numitele obligatiuni asă, incătu preste 20 de ani tote să fia escontate.

ROMANIA.

Raportulu

comitetului delegatilor, insarcinat cu cercetarea cestiuinei cătu ferate.

Domnisoru Deputati.

Comitetul delegatilor toturor sectiunilor Adunarei, constituindu-se la finitul lui Fauru, s'a intrunitu suptu presedintia subscrișului, in numeroase siedintie, la cari, de mai multe ori, au asistat si dñii Stefanu Golescu, atunci Presedinte alu consiliului de ministri, dñulu Ionu Bratianu ministrul de Interne si ad-interim la Finacie, si d. Panaite Donici, ministrul alu lucărărilor publice.

Lucrările comitetului s'au inceputu prin adunarea op-

niatiloru' difențeloru' cestiușă, d'in a le carot'a procese verbale s'a constatatu'.

I. Că sectiunea 1-a, in număr de 17 membri presinti, a luate in consideratiune proiectul de concesiune și a alesu delegatul pe d. Grigorie Lahovari, insarcinandu-lu „să observeze în comitetu' mediiile necesarie, in facia cu adesunile, ce s'ară potă capată de la concesionari.“

II. Că sectiunea 2-a, in număr de 16 membri presinti, a respinsu' concesiunea provisoria data de guvernul lui cavaleru' Offenbheim, și a primitu' in principiu concesiunea ceruta de d. Principe Hohenlohe, duce de Ajezd, și companie, precum si conditiunile relative la constructiunea acestei căi ferate, și a alesu' pentru ambele cestiușă, delegatul pe d. Iatropolu.

III. Că sectiunea 3-a, a primitu' in unanimitate proiectele de căi ferate, dându preferintă concesiunei prusesci, ca mai avangajosa, si numindu' delegatul pe d. Holbanu.

IV. Că sectiunea 4-a a respinsu' concesiunea d-lui cavaleru' Offenheim si a primitu' concesiunea ceruta de d. Principe Hohenlohe et comp. numindu' delegatul pentru ambele cestiușă, pe d. M. Jora.

V. Că sectiunea a 5-a a respinsu' concesiunea d-lui cavaleru' d'Offenheim si a admisu' concesiunea d-lui Principe Hohenlohe, Dr. Strusberg et comp., alegandu' delegatul pe d. Chiticiu.

VI. Că sectiunea a 6-a, cercetandu' ambele concesiuni, a luate in consideratiune concesiunea ceruta de d. Principe Hohenlohe, Dr. Strusberg et comp. si a alesu' delegatul pe d. Pana Buescu.

VII. Că sectiunea 7-a, in număr de 17 membri presinti, a respinsu' concesiuna d-lui cavaleru' d'Offenheim si a luate in consideratiune concesiunea propusa de d-lui Principe Hohenlohe et comp., alegandu' delegatul pe subscrisulu'.

Dupa acăstă comitetul a esaminat multe petitiuni, relative la căile ferate, si anume:

a) Judetul Romanului.

1. O petitiune a unui mare număr de cetățieni d-in orasul si județul Romanului, care roga pe Adunare, că incuiintarea căilor ferate să fie obiectul principalei preocupăriilor sale, spre a acceleră realizarea acestei dorințe generale si spre a îndemna o necesitate de cea mai mare urgență.

Petitionarii arata suferintele agriculturii si ale comerciului, si declară, că numai neintardiată înființare de căi ferate poate să le pună capetă.

b) D'in județul Botosaniilor.

2. Două petitiuni ale unui mare număr de cetățieni d-in orasul si județul Botosanilor, care roga pe onorabilă Adunare, să facă, ca drumul de feru menit a legă Cerneautii cu Galati, să treaca prin județul si orasul Botosani.

c) D'in județul Tutovei.

3. O petitiune in care se dice: „că de căte ori a fostu vorba de concesiunea unei căi ferate, nici odata nu s'a luate de baza valea Bahui-Berlad, ci totu-deuna s'a datu preferinta valei Siretului, cu unu bratu la Iasi; combatu linia Siretului sub cuventu, că valea Siretului are deja doue căi de comunicatiune, o siosea si unu riu navigabil; incredintieza, că linia Berladului ar oferi mai multe folose si roga pe reprezentantii terei, că înainte de a luă in desbatere vre unu proiect de căi ferate, să se convinga, prin studie pozitive, de adeverul argumentelor espuse de ei.“

c) D'in județul Tecuciului.

4. O petitiune identica d'in partea unui mare număr de cetățieni d-in județul si orasul Cecuci, petitiune copiata d-in cuvantul de pe acea a Berladului.

In polemică, ce facu contră liniei d-in valea Siretului si in favoarea liniei Bahui-Berlad, si Berladului si Tecuciului, au uitat să cera, ca linia călei ferate să treaca si pe la Berladu si Tecuci.

Spre a dă o mica idea despre valoarea acestor petitiuni, am onore de a pune suptu ochii domnilor vostre, domnilor deputati, d-in cuvantul, cuvantul, in unu d-in principalelor loru' argumente.

Éta-lu: „Urbei Iasiloru, prin ducerea căii ferate pe Siretu si numai cu bratu la Iasi, nu i se face nici o recompenza, nici o ameliorare sortii lui in suferintia, pe candu prin linia cea-lalta Bahui-Berladu, capeta o adeverata imbunătătire, o reale recompensa, că ei devine unu punctu de trecere generale; pe candu cu bratu de la Siretu la Iasi, remane in facultates calatorilor a de merge la Iasi și nu !! Si căte vorbe se totu facu pentru imbunătătirea starei decadente a Iasiloru?“

e) D'in Romanati si Caracal.

5. O petitiune arendandu tristă stare, in care se afia orasul si județul d-in cama totală lipsă de căi de comunicatiune, roga pe onorabilă Adunare, că linia călei ferate in lungul terei, ce are a se votă, să treaca si prin orasul Caracal; unde să-si aiba si statiușă. — Petitionarii mai arentă, că inconjurul, ce ar urmă d-in realiaarea dorintei loru, ar fi numai de o postă, căci de la Slatina la Craiova sunt trei poste, era de la Slatina prin Caracal la Craiova, sunt numai patru poste, „că inconjurul arestă, se pare a fi mare, dar in realitate dispără, pentru că drumul de la Slatina la Craiova are multe dealuri si văi de mare însemnatate, precum este dealul Sărului, al Robanescilor si altele, cari voru absorbi sume de bani considerabile pentru nivelarea loru, candu drumul de la Slatina prin Caracal la Craiova, este

eu totul liber de dealuri si văi, si prin urmare, că cheltuielile, ce s'ară face cu micuțu inconjurul ar fi fără asemeneare mai mici.“

f) Gorju si Tergulu-Jiulu in o telegramă „se roga respectuosu, ca linia, ce are să merge de la Craiova la Turnul Severinului, să treca de la Craiova pe albia Jiului, prin Tergulu-Jiulu la Hatzegu unde se poate legă cu Austria, fiind mai avantajosă această linie si pentru tiera si pentru concesionari, căci Mehedinți au destulă vîță cu Dunarea, care curge in totu lungul județului.“

g) D'in Galati.

O adresa a consiliului comunale alu urbei Galati d-in 22 aprilie 1868, prin care se combate concesiunea Strusberg, ca periculosă nu numai in privirea materiale, ci si d'in punctul de vedere politiciu alu națiunii noastre ! !

Aceasta adresa si-permite a dă lectiuni si guvernului si reprezentatiunii naționale si este scrisa într-unu stilu atât de necuviosu, in cătu merita cea mai severă desaprobatu.

h) D'in Botosani. O telegramă a consiliului generalu alu județului Botosanilor, d'in 28 aprilie 1868, prin care roga pe onor. Adunare, ca calea ferata, să treca prin Botosani declarandu, că sa a devenit o necesitate vitală.

D'in Dolju.

Si o telegramă d'in 11 maiu s. n., prin care invita onorabilă Camera, să binevoiesca a votă, cătu mai in grava proiectul concesiunei căilor ferate, depusu de guvernul ca unul, ce are a desvoltă comercialu si a face fericirea terei in generale si in particularu a Olteniei.“

Comitetul deliberandu asupră acestor petitiuni, a gasit de cuvintă de a le recumenda onor. ministeru, spre a le avea in vedere la concesiunea căilor ferate, daca, după studie prealabile, le va găsi bine-cuventate si admisibile.

Aceste petitiuni, ori care ar fi sorta loru, constata intr-unu modu forte evidentu, cătu de multu si generalu se simte necesitatea si urgintia înființarii căilor ferate.

Afara de aceste comitetul a cercetatu si mai multe alte petitiuni, brosuri si adrese relative la cestionea căilor ferate, si anume:

a) O petitiune d'in 28 februarie a d-lui L. C. Manessis, agentu oficiosu alu fratilor Waring, constructori d-in Londra prin care face cunoșcutu onorabilei Adunări, că incredintatorii săi mantinu propunerea facuta la incepătul anului 1867, onor. Senatul alu Romaniei, pentru constructiunea unei căi ferate, in intindere de 600 kilometre si după cum ei insu-si incredintieza, prin telegramă adresata d-in Londra in februarie 1868, bioului Senatului, sunt gata a veni la București, daca voru fi chiamati spre a fini luarea concesiunei propusa.

b.) O scrisore a unui a d-in fratii Waring, membru alu parlamentului englesescu, asociatul alu casei fratii Waring, constructori de căi ferate d-in Londra, cu data d'in 10 iunie 1868, către d. Ministrul alu lucrărilor publice, prin care areta:

1) Că in anul trecutu a tramsu la București pre imputnicitulu casei sale, d. Chapman, carele a depusu la ministeriul lucrărilor publice o cerere de concesiune, pentru constructiunea unei căi ferate, de la Galati la fruntaria Bucovinei pe séma guvernului cu plată de anuități si

2) Că Chapman, la purcederea sa d-in București, insarcinase pe d. Manessis, ca se raporteze casei Waring, d'in candu in canticu despre intențiile guvernului romanu in privindă propunerei facute de ea. Dar fiindu că, de multu tempu, n'are nici o sciință de la d. Manessis, de aceea d. Waring, si-a luate libertatea de a se adresă directu către d. ministrul, spre a declară, că este gata a veni la București, daca guvernul Romanu doresce a-i incredintă constructiunea pe séma guvernului a unei părți său a întregii căi ferate d-in Moldova, cu plată de anuități, său prin afectarea resurselor orădene ale bugetului si a terei.“

c) O telegramă a d-lui Waring, către d. presedintele Adunarei Legislativă d-in București, prin care declară „că mantine propunerea sa relativă la calea ferata, si că spre a veni in persona la București, acceptă chiamarea d-in partea Camerei.

Brosiurile d-lui Manessis.

d) si e) Două brosuri publicate si impartite de d. Manessis cu scopu de a recumenda propunerea fratilor Waring si de a o prezintă ca mai avangajosa de cătu propunerile d-lui Offenheim si Strusberg.

f) O copia de pe o telegramă a d-lui Waring, adresata presedintiei său bioului Senatului la București, prin care declară „că mantine propunerea sa, si se va prezintă in persona candu Senatului ar crede necesaria venirea dsale, era pară atuncea d. Manessis este acreditat, ca să dea explicații.“

g) O adresa a d-lui Stefanu Golescu, presedintele consiliului de ministri către d. presedintele alu Adunarei deputatilor, prin care face cunoșcutu, că onor. Senatul, in sedintă a să d-in 2 martie 1868, a adoptat conclusionile raportului comitetului delegatilor de sectiuni, a caror a coprindere este următoarea:

„Comitetul in unanimitate a decisu, a se rocomanda de indata acăstă cerere de concesiune a fratilor Waring onorabilui guvern, spre a nu se scăpa d-in vedere de către d-insulu si de către onorabilă Camera legititoria cu ocazia concesiunilor, ce are acum in cercetare.“

(Va urmă)

Varietăți.

* * (Armată rebelilor maghiari.) In tablele pentru constituarea sierbiciilor acelora oficieri, cari in a. 1848 au trezit in armata revoluționară, se află următoarea rubrica: „a intrat in armata rebelilor maghiari in 1848.“ In urmarea staruștilor ministrului Andrassy, din la maiestatea sa, rubrică de susu s'a modificat in modul acăstă: „a intrat in gardă maghiara regelui in... 1848.“

* * (Comisariul reg. d. contele Pecht) pleca cu conod de siese septamane, lasandu Transilvania orfana României poftescu cale buna.

Sciri electrice.

New York, 19 maiu. Cameră representanților a ordinat una investigație spre a consta ore facutu-s'au incercări nelegale de a influența și a impotriva comisarii acușatori a cercă, ore votatul a senatorilor acăstă sub influența corumperii.

Constantinopol, 30 maiu. „Levant Herald“ scrie, că Hobart, Gilbertron si Bruce au votat cu Euad pasăa despre revisiunea statutului bancei otomane, si despre alte cestioni finantari.

Viena, 3 iunie. „Volksfreund“ scrie, că nu s'a predat nici un protest, ci numai nota a nuntiului, fără mandat specialu. Protestul pentru vătarea concordatului se va face in altătiunea papala a consistoriului prossim.

Viena, 3 iunie. Regimul a oprit tote măsurile cehice, pentru că totu-deună agitează aceleasi persoane pentru scopuri neconstituționale.

Eigner e denumită capitanu provincialu pentru Austria superioră; Pillersdorf e desemnatu de locuționante in acăsta provincia.

Viena, 3 iunie. Clubul stengei a decis a accepta votul minorității. Regimul respinge redactiunea usurelor si accepta darea de cupone de 25 de procente, mai departe unu imprumutu de 25 milioane care se va solvi d-in bunurile de statu, ce se vor vinde, si urcarea dărei de venit si castigu cu 5 milioane.

Viena, 3 iunie. In casăa representanților se incepe astăzi desbaterile finantare. Skene reprezentanților maiori si Banhans alu minorității vorbea propunerile loru; inscriși sunt 16 vorbitori care si 3 pentru votul majorității.

Belgrad, 3 junie. Consulul generalu s'au predat eri principelui in audiția solemnită a reprezentantilor. Belgradu.

Viena, 4 iunie. Consulul generalu Eder a petratu satisfacție de la guvernul romanu (nu a venit lucru! R.)

Viena, 4 iunie. In casăa deputatilor vorbea Ryger si Mayr pentru votul majorității, Men Dienstl, Gross, Beust contra. Beust si-esprimă răntită, că senatul imperialu nu va ingreuna angajamentele ministeriului de externe si nu va face nepotul reprezentarea in a fara a conelusului casei.

Belgrad, 4 iunie. Batalionul garnizoanei in Semlinu a primitu eri seră ordine, să plece in canticu Sabiu, unde aru fi eruptu una rescolă. Telegramul acăstă e forte enigmaticu, nu lu-pentru pemu. R.)

Augsburg, 3 iunie. Astăzi după amiază a sositu aici principalele Napoleoni; după unu iununare de 20 minute si-a continuat caletorul la München.

Necrologu.

Iulianu Maniu in numele său si alu prietenilor săi: Aureliu, Erminiu si Liviu Maniu — Ioanu Sierbanu si Iulianu Maniu casatoriti Sierbanu si alu pruncilor loru George si Aureliu, — si Ecatarinu Maniu, cu inimă infranta de dorere incunoscintiea pre tonurilor, amicii si cunoscutii, cum că prezbitorul său sotiu, respectivu tata, mosiu si prezbitor Pavelu Maniu, parou romanu gr. oriental in Lugosiu, si asessoru consistorialu decutu in 26 nov. 8 dec. 1805, după unu moarte mai indelungat, in etate de 63 ani, a repausat in Domnulu in 15/27 maiu 1868 la ore după media-di. Immormantarea se face după ritulu gr. oriental. Vineri in 17/29 maiu 1868 la 10 ore nainte de media-di. Fie-i înăuntră usiora!

Proprietariu, redactoru respunditoru si editorul
ALEXANDRU ROMANU.